

[Thestrup.]

vember 1958, mellem 600 og 700 mill. kr. lavere end nu.

Når statsregnskabet for 1959-60 til sin tid kommer til at foreligge, skal det nok vise sig, at differencen er endnu større. F. eks. tror jeg, at selv de 3 750 mill. kr. ligger i underkanten af, hvad told- og forbrugsafgifterne faktisk vil indbringe. Af det statistiske departements oplysninger fremgår det, at disse indtægter i første halvår har indbragt 1 910 mill. kr., hvilket giver 3 820 mill. kr. for et helt år, hvis man kan tillade sig at doble op, hvad man kunne i fjor, hvor det viste sig, at første halvårs indtægter netop svarede til halvdelen af, hvad hele året indbragte.

Til told- og forbrugsafgifterne skal yderligere lægges statens indtægter ved stempeleligninger, så det er næppe helt ved siden af, når det konservative folkeparti og venstre i det skøn, der danner grundlag for de to partiers fællesudtalelse af 4. oktober 1959, regner med, at der i indeværende finansår vil blive tale om samlede told- og forbrugsafgifter på ca. 3 900 mill. kr.

Men heller ikke budgettet for det kommende finansår, 1960-61, synes mig at være realistisk.

På indtægtssiden er personskatterne budgetteret til 2 472 mill. kr. eller ca. 250 mill. kr. højere end for indeværende år, men under forudsætning af uændrede skattelove er dette næppe tilstrækkeligt. Skatterne skal jo udregnes på grundlag af et indkomstår, her 1959, med fuld beskæftigelse og fuld virkning af den året i forvejen gennemførte lønforhøjelse for tjenestemænd og arbejdere og øgede indtægter for alle andre. Men lad så dette skøn passere som udtryk for en særlig forsigtighed, så er dog skønnet vedrørende told- og forbrugsafgifterne i alt fald for lavt. Når stigningen i år er 560 mill. kr. højere end budgetteret og den faktiske stigning i de senere år gennemgående har været på 200 à 300 mill. kr. om året, så synes det urealistisk overhovedet ikke at beregne en højere stigning i 1960-61,

når man tager hensyn til den stærke bevægelse i befolkningens forbrug fra ubeskattede til beskattede varer, biler, fjernsyn o. lign.

Finansministeren erkendte det da også i sin fremsættelsestale, idet han sagde:

„Det mest usikre element i budgetforslaget for næste år er unægtelig indtægten af forbrugsafgifterne. Som nævnt er afgifterne budgetteret med samme indtægt som i indeværende år, og det er ikke svært at se, at der er tale om en meget forsigtig bedømmelse. Derimod er det ikke så let at vurdere, hvor meget mere afgifterne vil indbringe, og heller ikke, om den deraf følgende stigning i statsindtægterne er ønskelig.“

Det konservative folkeparti og venstre er i deres skøn gået ud fra, at told- og forbrugsafgifterne vil indbringe 4 200 mill. kr., og at overskuddet på drifts- og anlægsbudgettet vil blive ca. 300 mill. kr. mere end finanslovsforlagets skøn.

Der er efter vor opfattelse grund til at mene, at alene motor- og benzinafgifterne vil indbringe en stigning på ca. 300 mill. kr. i år. Disse afgifter indbragte ifølge Statistiske Efterretninger fra 1. april 1958 til 31. marts 1959 ca. 920 mill. kr. og ifølge samme kilde, altså Statistiske Efterretninger, 610 mill. kr. i første halvår af 1959-60, således at hele afgiften for indeværende år vel kan anslås til ca. 1 200 mill. kr. eller ca. 300 mill. kr. mere end i 1958-59. Finansministeren har budgetteret med 1 136 mill. kr. for 1960-61. Med den fart, der er i motoriseringen, er der vel næppe grund til at tro, at stigningen bliver mindre i 1960-61, end den har været året forud. I Sverige har man en bil for hver 3 familier, medens vi her i landet kun har en bil for hver 4 familier, og der er vel en del, der taler for, at Danmark vil komme lige så stærkt med som Sverige.

Når jeg dernæst vender mig til udgiftssiden, bemærker jeg, at der til imødegåelse af tillægsbevillinger i år er afsat 250 mill. kr. mod 185 mill. kr. i fjor. Vedrørende statslånstilsagnene til byggeriet er der et særligt